

31999R1255

L 160/48

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

26.6.1999

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1255/1999**z dnia 17 maja 1999 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽⁴⁾,uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽⁵⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć tworzenie wspólnej polityki rolnej, obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, która może przybierać różne formy w zależności od produktu.
- (2) Zamiarem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów określonych w art. 33 Traktatu; w sektorze mleka w celu stabilizacji rynków i zapewnienia godnego standardu życia społeczności rolniczej, konieczne jest, by agencje interwencyjne mogły, w oparciu o jednolity system cen, podjąć na rynku środki interwencyjne, włącznie ze skupem masła i odtłuszczonego mleka w proszku oraz przyznaniem pomocy na prywatne składowanie tych produktów; środki takie powinny jednak być ujednolicone w taki sposób, by nie utrudniały swobodnego przepływu tych towarów wewnątrz Wspólnoty.
- (3) Na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającego dodatkową opłatę w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽⁶⁾

wprowadzono system dodatkowej opłaty na rynku mleka i przetworów mlecznych w celu zmniejszenia nierównowagi pomiędzy podażą i popytem na rynku mleka i przetworów mlecznych i wynikających z tego nadwyżek strukturalnych; system ten będzie stosowany w ciągu ośmiu nowych kolejnych dwunastomiesięcznych okresów począwszy od 1 kwietnia 2000 r.

- (4) W celu stymulacji spożycia mleka i przetworów mlecznych we Wspólnocie oraz poprawy konkurencyjności tych produktów na rynkach międzynarodowych należy zmniejszyć poziom wsparcia rynku w szczególności poprzez stopniową redukcję cen docelowych i cen interwencyjnych masła i odtłuszczonego mleka w proszku począwszy od 1 lipca 2005 r.

- (5) Wdrożenie systemu interwencji obejmującego masło powinno utrzymać konkurencyjną pozycję masła na rynku i zapewnić możliwie najefektywniejsze składowanie; wymogi jakościowe, których należy przestrzegać w odniesieniu do masła, stanowią decydujący czynnik dla osiągnięcia tych celów; skup interwencyjny powinien mieć miejsce w takim stopniu, w jakim jest on konieczny dla utrzymania stabilności rynku w odniesieniu do rynkowej ceny na masło w Państwach Członkowskich i odbywać się w ramach procedury przetargowej.

- (6) W przypadku pomocy na prywatne składowanie masła, właściwe jest uzależnienie jej przyznania od tego, czy masło zostało wyprodukowane ze śmietany i mleka pochodzenia wspólnotowego oraz od utrzymania krajowych stopni jakości jako warunku zakwalifikowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 4.6.1998, str. 38.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 203.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 93 z 6.4.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 401 z 22.12.1998, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1256/1999 (Dz.U. 160 z 26.6.1999, str. 73.).

- (7) W uzupełnieniu interwencji obejmującej masło i śmietankę niezbędne są inne wspólnotowe środki interwencyjne, umożliwiające jak najwyższy zysk uzyskiwany z białka mleka i wspierające ceny produktów o szczególnym znaczeniu dla ustalenia cen uzyskiwanych przez producenta za mleko; środki te powinny przybrać postać skupu odtłuszczonego mleka w proszku i przyznawania pomocy na prywatne składowanie tego produktu; zwykły skup interwencyjny odtłuszczonego mleka w proszku może jednak zostać zawieszony, gdy osiągnię się pewne ilości, i zastąpiony skupem w ramach procedury przetargowej.
- (8) W celu uniknięcia nieporozumień pomiędzy podmiotami sprzedającymi w ramach publicznej interwencji i w imię właściwego administrowania funduszami Wspólnoty, należy ustalić minimalne wymagania dotyczące zawartości białka w odtłuszczonego mleku w proszku skupowanym w ramach interwencji; zawartość ta powinna być określona z uwzględnieniem bieżących standardów handlowych oraz w taki sposób, by nie mogła stanowić kryterium dla wykluczenia z interwencji.
- (9) Aby przyczynić się do zrównoważenia rynku mleka i stabilizacji cen rynkowych mleka i przetworów mlecznych, należy przewidzieć dodatkowe środki zwiększające możliwość zbytu przetworów mlecznych; środki te powinny obejmować przyznawanie pomocy na prywatne składowanie niektórych rodzajów sera, a także przyznawanie pomocy na wprowadzanie do obrotu niektórych przetworów mlecznych z przeznaczeniem do szczególnego użytku.
- (10) W celu stymulacji spożycia mleka przez młodzież należy przewidzieć, by Wspólnota pokryła część wydatków związanych z przyznawaniem pomocy na dostawę mleka dla uczniów w szkołach.
- (11) W konsekwencji zmniejszonego wsparcia rynku w sektorze mleka należy wprowadzić środki wspierania dochodów producentów mleka; środki te powinny przybrać postać premii mlecznej, której poziom powinien zmieniać się równolegle ze stopniowym zmniejszaniem wsparcia rynku; poziom wspierania indywidualnych dochodów winien być obliczany na podstawie indywidualnych ilości referencyjnych danego producenta; w celu zapewnienia właściwego stosowania systemu, uwzględnienia wielostronnych zobowiązań Wspólnoty oraz dla celów kontroli budżetowej należy przewidzieć utrzymanie ogólnego wsparcia dochodów na poziomie całkowitych ilości referencyjnych Państw Członkowskich obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (12) Warunki produkcji mleka i sytuacja dochodowa producentów znacznie różnią się na różnych obszarach produkcji we Wspólnocie; stosowany w całej Wspólnocie system o jednolitych płatnościach premii mlecznej dla wszystkich producentów byłby zbyt sztywny, by mógł adekwatnie odpowiadać różnicom strukturalnym i naturalnym oraz wynikającym z nich różnym potrzebom; należy zatem przewidzieć elastyczne ramy dla dodatkowych płatności wspólnotowych, które określa Państwa Członkowskie w granicach określonych sum globalnych i zgodnie z pewnymi wspólnymi kryteriami; globalne sumy powinny być przyznawane Państwom Członkowskim na podstawie ich całkowitej ilości referencyjnej mleka; wspólne kryteria mają między innymi na celu zapobieganie sytuacjom, w których dodatkowe płatności wywoływałyby dyskryminujące skutki oraz pełne uwzględnienie odpowiednich międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty; w szczególności zasadniczą sprawą jest zobowiązanie Państw Członkowskich do używania ich dyskrecyjnych uprawnień wyłącznie na podstawie obiektywnych kryteriów w celu pełnego uwzględnienia pojęcia równego traktowania i w celu uniknięcia zakłóceń rynku i konkurencji; należy przewidzieć formy, jakie mogą przybrać płatności dodatkowe; powinny być to formy dodatków do premii i płatności obszarowych.
- (13) Dodatki do premii powinny być przyznawane jako dodatki do sum premii mlecznej przyznawanej na tonę dostępnych premiowych ilości referencyjnych; jest również konieczne ograniczenie całkowitej sumy wsparcia, która może być przyznana rocznie na sumę premii.
- (14) Dodatkowe płatności obszarowe powinny być przyznawane dla trwałych użytków zielonych, w odniesieniu do których nie korzysta się z innych wspólnotowych środków wspierania rynku; płatności obszarowe powinny być przyznawane w granicach regionalnych obszarów bazowych trwałych użytków zielonych, które powinny być określone przez Państwa Członkowskie zgodnie z historycznymi danymi referencyjnymi; maksymalna suma płatności obszarowych, która może być przyznana na hektar, włącznie z dodatkowymi płatnościami obszarowymi w ramach wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, powinna być porównywalna ze średnim wsparciem na hektar w ramach systemu stosowanego wobec producentów niektórych roślin uprawnych.

- (15) W celu uzyskania pożądanego oddziaływania ekonomicznego, płatności bezpośrednie muszą być przyznawane w pewnych granicach czasowych;
- (16) Jeżeli podawanie somatotropiny bydłowej krowom mlecznym ma być zabronione na mocy prawa Wspólnoty, Komisja powinna ustalić kary analogiczne do tych, które przewidziano w ramach wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w przypadku użycia niektórych substancji zabronionych w produkcji wołowiny.
- (17) Stworzenie jednolitego rynku Wspólnoty dla mleka i przetworów mlecznych pociąga za sobą wprowadzenie jednolitego systemu handlowego na zewnętrznych granicach wspólnoty; system handlowy obejmujący opłaty przywózowe i refundacje wywózowe w uzupełnieniu środków interwencyjnych powinien w zasadzie stabilizować rynek Wspólnoty; system handlowy powinien być oparty na zobowiązaniach podjętych w ramach Rundy Urugwajskiej międzynarodowych negocjacji handlowych.
- (18) W celu monitorowania natężenia handlu mlekiem i przetworami mlecznymi z państwami trzecimi należy przewidzieć wprowadzenie systemu zezwolenia na przywóz i wywóz niektórych produktów, które obejmuje składanie zabezpieczeń gwarantujących realizację transakcji, na które wydaje się takie zezwolenia.
- (19) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom dla rynku Wspólnoty, które mogłyby wynikać z przywozu niektórych produktów rolniczych, przywóz jednego lub większej liczby takich produktów powinien podlegać płatności dodatkowej opłaty przywózowej, jeśli spełnione są pewne warunki.
- (20) Należy na pewnych warunkach nadać Komisji uprawnienia otwierania i administrowania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z umów międzynarodowych, zawartych zgodnie z Traktatem lub z innych aktów prawnych przyjętych przez Radę; ponadto Komisja powinna mieć analogiczne uprawnienia w zakresie niektórych kontyngentów taryfowych otwartych przez państwa trzecie.
- (21) Przepisy dotyczące przyznawania refundacji wywózowej w odniesieniu do wywozu do państw trzecich opartej na różnicy między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym i zgodnego z Porozumieniem WTO w sprawie Rolnictwa ⁽¹⁾ powinny służyć ochronie udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu mlekiem i przetworami mlecznymi; refundacje te powinny podlegać ograniczeniom pod względem ilości i wartości.
- (22) Przestrzeganie ograniczeń wartości powinno być zapewnione w czasie wyznaczania refundacji poprzez monitoring płatności zgodny z przepisami dotyczącymi Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa; monitoring może być ułatwiony przez obowiązkowe wyznaczanie z góry refundacji, przy czym powinna być zachowana możliwość, w przypadku zróżnicowanych refundacji, zmiany określonego przeznaczenia w granicach strefy geograficznej, do której stosuje się jednolitą stawkę refundacji; w przypadku zmiany przeznaczenia refundacja stosowana do rzeczywistego przeznaczenia powinna zostać wypłacona przy zachowaniu górnej granicy pułapu stosowanej do tego przeznaczenia.
- (23) Przestrzeganie ograniczeń ilościowych wymaga wprowadzenia rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania; w tym celu przyznanie refundacji powinno być uzależnione od uzyskania zezwolenia na wywóz; refundacje winny być przyznawane w granicach dostępnych limitów, zależnych od sytuacji każdego z produktów, których to dotyczy; wyjątki od tej zasady winny być dozwolone jedynie w przypadku produktów przetworzonych nie wymienionych w załączniku II do Traktatu, do których nie stosują się ograniczenia ilościowe oraz w przypadku operacji podejmowanych w ramach pomocy żywnościowej, które są zwolnione z wszelkich ograniczeń; monitoring ilości towarów wywożonych objętych zwrotem podczas lat gospodarczych określonych w Porozumieniu WTO w sprawie Rolnictwa powinien być przeprowadzany na podstawie pozwoleń na wywóz wydawanych na każdy rok gospodarczy.
- (24) W uzupełnieniu do opisanego wyżej systemu i w zakresie koniecznym do jego właściwego funkcjonowania należy przewidzieć regulację lub, jeśli wymaga tego sytuacja na rynku, zakaz wewnętrznego obrotu uszlachetniającego.
- (25) Należy przewidzieć środki podejmowane w sytuacji, w której istotny wzrost lub spadek cen zakłóca lub zagraża zakłóceniem rynku Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

- (26) System celny umożliwia rezygnację ze wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; rynek wewnętrzny i mechanizm celny może jednak w wyjątkowych przypadkach okazać się zawodny; w takich przypadkach, aby nie pozostawić wspólnego rynku bez obrony przed zakłóceniami, które mogą z tego wynikać, Wspólnota powinna mieć możliwość niezwłocznego podjęcia koniecznych środków; środki te powinny być zgodne z obowiązkami wynikającymi z odpowiednich porozumień w ramach WTO.
- (27) Ograniczenia swobodnego obrotu, które wynikają ze środków mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, mogłyby spowodować trudności na rynku jednego lub większej liczby Państw Członkowskich; należy przewidzieć wprowadzenie wyjątkowych środków wspierania rynku w celu zaradzenia takim sytuacjom.
- (28) Przyznawanie pewnych rodzajów pomocy zagroziłoby stworzeniu jednolitego rynku; postanowienia Traktatu, które pozwalają na ocenę pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie i zakaz tych rodzajów pomocy, które są niekompatybilne ze wspólnym rynkiem, powinny być zatem stosowane we wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych.
- (29) Konieczne jest, aby w miarę rozwoju wspólnego rynku mleka i przetworów mlecznych Państwa Członkowskie i Komisja dostarczały sobie wzajemnie informacji niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (30) W celu ułatwienia wdrażania proponowanych środków należy przewidzieć procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego.
- (31) Wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia winny być finansowane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.
- (32) Wspólna organizacja rynku mleka i przetworów mlecznych powinna jednocześnie odpowiednio uwzględniać cele wymienione w art. 33 i art. 131 Traktatu.
- (33) Wspólna organizacja rynku mleka i przetworów mlecznych ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 804/68 z 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾ ulegała kilkakrotnym zmianom; ze względu na liczbę, złożoność i ich rozproszenie w różnych Dziennikach Urzędowych odpowiednie akty prawne są trudne w użyciu, co powoduje brak przejrzystości, która powinna być zasadniczą cechą każdego prawodawstwa; w tej sytuacji powinny one zostać skonsolidowane w nowym rozporządzeniu, a wymienione wyżej rozporządzenie (EWG) nr 804/68 powinno zostać uchylone; zasadnicze przepisy rozporządzeń Rady (EWG) nr 986/68⁽³⁾, (EWG) nr 987/68⁽⁴⁾, (EWG) nr 508/71⁽⁵⁾, (EWG) nr 1422/78⁽⁶⁾, (EWG) nr 1723/81⁽⁷⁾, (EWG) nr 2990/82⁽⁸⁾, (EWG) nr 1842/83⁽⁹⁾, (EWG) nr 865/84⁽¹⁰⁾ i (EWG) nr 777/87⁽¹¹⁾ zostały włączone do niniejszego rozporządzenia, a zatem powinny zostać uchylone.
- (34) Przejście od ustaleń zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 804/68 do ustaleń zawartych w niniejszym rozporządzeniu mogłoby spowodować trudności, nie omawiane w niniejszym rozporządzeniu; aby zaradzić tej ewentualności, należy przewidzieć, by Komisja przyjęła konieczne środki przejściowe; należy również upoważnić Komisję do rozwiązywania poszczególnych problemów praktycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 27.6.1968, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1587/96 (Dz.U. L 206 z 16.8.1996, str. 21).⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 18.7.1968, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1802/95 (Dz.U. L 174 z 26.7.1995, str. 31).⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 18.7.1968, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1435/90 (Dz.U. L 138 z 31.5.1990, str. 8).⁽⁵⁾ Dz.U. L 58 z 11.3.1971, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 171 z 28.6.1978, str. 14.⁽⁷⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.1981, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 863/84 (Dz.U. L 90 z 1.4.1984, str. 23).⁽⁸⁾ Dz.U. L 314 z 10.11.1982, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2442/96 (Dz.U. L 333 z 21.12.1996, str. 1).⁽⁹⁾ Dz.U. L 183 z 7.7.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1958/97 (Dz.U. L 277 z 10.10.1997, str. 1).⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 90 z 1.4.1984, str. 25.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 78 z 20.3.1987, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1634/91 (Dz.U. L 150 z 15.6.1991, str. 26).

Artykuł 1

Wspólna organizacja rynku mleka i przetworów mlecznych obejmuje następujące produkty:

Kod CN	Wyszczególnienie towarów
a) 0401	Mleko i śmietana, niezagęszczane ani niezawierające dodatku cukru ani innego środka słodzącego
b) 0402	Mleko i śmietana, zagęszczane lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
c) 0403 1011 do 39 0403 90 11 do 69	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, zagęszczone albo niezagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, niearomatyzowane i niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
d) 0404	Serwatka zagęszczona albo niezagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, zawierające lub nie dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
e) ex 0405	Masło oraz inne tłuszcze i oleje otrzymywane z mleka; mleczne produkty do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75 %, ale niższej od 80 %
f) 0406	Sery i twarogi
g) 1702 19 00	Laktoza i syrop laktozowy niezawierający dodatków aromatyzujących ani barwiących, zawierający w masie mniej niż 99 % laktozy wyrażonej jako laktoza bezwonna w przeliczeniu na suchą masę
h) 2106 90 51	Syrop laktozowy zawierający dodatki aromatyzujące i barwiące
i) ex 2309	Preparaty typu karmy dla zwierząt: — preparaty i pasze zawierające produkty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie bezpośrednio lub na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2730/75 ⁽¹⁾ , z wyjątkiem preparatów i produktów, do których stosuje się rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾ .

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2931/95 (Dz.U. WE L 307, z 20.12.1995, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 923/96 (Dz.U. WE L 126, z 24.05.1996, str. 37).

TYTUŁ I

RYNEK WEWNĘTRZNY

ROZDZIAŁ I

Ceny

Artykuł 2

Dla wszystkich produktów wymienionych w art. 1 rok mleczarski rozpoczyna się dnia 1 lipca i kończy się dnia 30 czerwca następnego roku.

Artykuł 3

1. Cena docelowa we Wspólnocie dla mleka zawierającego 3,7 % tłuszczu, dostarczonego do mleczarni, wyrażona w euro na 100 kg zostaje ustalona w wysokości:

- 30,98 na okres od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,
- 29,23 na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,
- 27,47 na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.,
- 25,72 na okres od dnia 1 lipca 2007 r.

Za cenę docelową uważa się cenę, którą zamierza się uzyskać w całkowitej sprzedaży mleka producentów na rynku Wspólnoty i na rynkach zewnętrznych.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może zmienić cenę docelową.

Artykuł 4

1. Ceny interwencyjne we Wspólnocie wyrażone w euro na 100 kg ustala się:

a) dla masła:

- 328,20 na okres od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,

— 311,79 na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,

— 295,38 na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.,

— 278,97 na okres od dnia 1 lipca 2007 r.;

b) dla odtłuszczonego mleka w proszku:

— 205,52 na okres od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,

— 195,24 na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,

— 184,97 na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.,

— 174,69 na okres od dnia 1 lipca 2007 r.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może zmienić ceny interwencyjne.

Artykuł 5

System cen jest ustalany bez uszczerbku dla wdrażania systemu opłat dodatkowych.

ROZDZIAŁ II

System interwencji

Artykuł 6

1. Jeśli ceny rynkowe masła w jednym lub w większej liczbie Państw Członkowskich są na poziomie niższym niż 92 % ceny interwencyjnej w ciągu reprezentatywnego okresu, agencje interwencyjne przeprowadzają skup w zainteresowanym Państwie Członkowskim lub w zainteresowanych Państwach Członkowskich w ramach otwartego zaproszenia do przetargu na podstawie wyszczególnienia, które zostanie określone.

Cena interwencyjna wyznaczona przez Komisję nie jest niższa niż 90 % ceny interwencyjnej.

Jeśli ceny rynkowe w zainteresowanym Państwie Członkowskim lub w zainteresowanych Państwach Członkowskich są na poziomie równym lub wyższym niż 92 % ceny interwencyjnej w ciągu reprezentatywnego okresu, skup w ramach procedury przetargowej zostaje zawieszony.

2. Na mocy ust. 1 agencje interwencyjne mogą skupować jedynie masło wyprodukowane bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietany w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie i

a) spełniające następujące wymogi:

- minimalna w masie zawartość tłuszczu mlecznego 82 % i maksymalna zawartość w masie wody 16 %,
- okres upływający od daty produkcji do czasu skupu nieprzekraczający maksimum, które należy określić,
- warunki dotyczące minimalnej ilości i opakowania, które należy określić;

b) spełniające pewne wymogi, które należy określić, w szczególności w zakresie:

- konserwacji; agencje interwencyjne mogą ustalić dodatkowe wymogi,
- zawartości wolnych kwasów tłuszczowych,
- zawartość nadtlenku,
- standard mikrobiologiczny,
- cechy sensoryczne (wygląd, konsystencja, smak i zapach).

Krajowe klasy jakości, które należy określić, mogą być wskazane na opakowaniu masła spełniającego krajowe wymogi jakościowe.

Ryczałtowa stawka kosztów transportu zostanie zapłacona przez agencję interwencyjną na warunkach, które należy określić, jeśli masło dostarcza się do chłodni znajdującej się w odległości nie większej niż odległość, którą należy określić od miejsca, w którym masło było przechowywane.

3. Pomoc na prywatne składowanie jest przyznawana na:

- śmietanę,
- masło niesolone wyprodukowane ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie 82 % i maksymalnej zawartości wody w masie 16 %,

- masło solone wyprodukowane ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie 80 %, maksymalnej zawartości wody w masie 16 % i maksymalnej zawartości soli w masie 2 %.

Masło jest klasyfikowane zgodnie z krajową klasyfikacją jakości, którą należy określić, i odpowiednio oznaczane.

Wielkość pomocy ustala się w świetle kosztów składowania i prawdopodobnych tendencji cen masła świeżego i masła z zapasów. Jeśli w chwili wycofania ze składu następuje niekorzystna zmiana na rynku, której nie można było przewidzieć w chwili wprowadzania do składu, pomoc może zostać zwiększona.

Pomoc na prywatne składowanie jest uwarunkowana sporządzeniem umowy składu zawieranej zgodnie z przepisami, które należy ustanowić, przez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, na którego terytorium składa się śmietanę lub masło kwalifikujące się do uzyskania pomocy.

Jeśli wymaga tego sytuacja rynkowa, Komisja może podjąć decyzję o wprowadzeniu z powrotem na rynek części lub całości śmietany lub masła objętych umową na prywatne składowanie.

4. Masło kupione przez agencję interwencyjną jest sprzedawane po pewnej cenie minimalnej i na warunkach, które należy ustalić tak, by uniknąć zakłóceń równowagi rynku i zapewnić nabywcom równe traktowanie i dostęp do masła objętego sprzedażą. Jeśli masło wystawiane na sprzedaż jest przeznaczone na wywóz, specjalne warunki mogą zostać określone w celu zapewnienia, że produkt nie zmienia swojego przeznaczenia i uwzględnienia specjalnych wymogów takiej sprzedaży.

W stosunku do masła przechowywanego w publicznych składach, które nie może być sprzedane podczas roku mleczarskiego na normalnych warunkach, możliwe jest podjęcie specjalnych środków. O ile rodzaj tych środków to uzasadnia mogą one być również zastosowane ze względu na utrzymanie możliwości zbytu produktów podlegających dotacjom wymienionym w ust. 3.

5. Działania interwencyjne stosuje się w taki sposób, by:

- utrzymać konkurencyjną pozycję masła na rynku,
- w miarę możliwości zachować pierwotną jakość masła,

— zapewnić możliwie najbardziej racjonalne składowanie.

6. Dla celów niniejszego artykułu:

- „mleko” oznacza mleko krowie wyprodukowane we Wspólnocie,
- „śmietana” oznacza śmietanę uzyskaną bezpośrednio i wyłącznie z mleka.

Artykuł 7

1. Agencja interwencyjna wyznaczona przez każde Państwo Członkowskie na warunkach, które należy określić, skupuje po cenie interwencyjnej najwyższej jakości odtłuszczone mleko w proszku oferowane jej w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia, uzyskane w procesie rozpylania i suszenia i wyprodukowane w zatwierdzonym zakładzie we Wspólnocie bezpośrednio i wyłącznie z odtłuszczonego mleka, które:

- zawiera minimum 35,6 % białka w masie w odniesieniu do suchej masy beztłuszczowej,
- spełnia wymagania, które mają być ustalone, co do konserwacji,
- spełnia warunki, które mają być ustalone, co do minimalnej ilości i pakowania.

Jednakże, agencje interwencyjne będą także skupować mleko odtłuszczone w proszku, którego zawartość białka wynosi co najmniej 31,4 % a mniej niż 35,6 % w suchej masie beztłuszczowej, pod warunkiem że będą spełnione inne wymagania określone powyżej w ust. 1. W tym przypadku, cena skupu będzie równa cenie interwencyjnej minus 1,75 % za każdy punkt procentowy, o który zawartość białka jest niższa od 35,6 %.

Ceną interwencyjną jest cena obowiązująca w dniu produkcji odtłuszczonego mleka w proszku, dostarczonego do składu wyznaczonego przez agencję interwencyjną. Zryczałtowane stawki kosztów transportu będą ponoszone przez agencję interwencyjną na warunkach, jakie należy określić, jeśli odtłuszczone mleko w proszku będzie dostarczone do składu usytuowanego w odległości większej niż odległość, którą należy ustalić, od składu, w którym odtłuszczone mleko było przechowywane.

Odtłuszczone mleko w proszku może być przechowywane jedynie w składach spełniających warunki, które należy ustalić.

2. Komisja może zawiesić skup odtłuszczonego mleka w proszku określony w ust. 1, z chwilą gdy ilości oferowane do skupu interwencyjnego w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia każdego roku przekroczą 109 000 ton.

W takim przypadku, skup przez agencje interwencyjne może być prowadzony dalej w ramach otwartych przetargów na podstawie specyfikacji, którą należy ustalić.

3. Pomoc na prywatne składowanie odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości, wyprodukowanego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, bezpośrednio i wyłącznie z mleka odtłuszczonego, może być przyznana, w szczególności jeśli trendy cenowe i zapasy produktów wskazują na poważne zakłócenie równowagi na rynku, którego można uniknąć lub które można zredukować za pomocą składowania sezonowego. Odtłuszczone mleko w proszku musi spełniać warunki, które należy określić, aby można je było zakwalifikować do otrzymania pomocy.

Pomoc będzie ustalana w świetle kosztów składowania i prawdopodobnego trendu cen dla odtłuszczonego mleka w proszku.

Pomoc dla prywatnego składowania będzie przedmiotem umowy na składowanie, zgodnie z przepisami, które mają być ustalone przez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, na którego terytorium jest składowane odtłuszczone mleko w proszku kwalifikujące się do przyznania pomocy. Kiedy będzie tego wymagać sytuacja na rynku, Komisja może zdecydować, o ponownym wprowadzeniu do obrotu części lub całości odtłuszczonego mleka w proszku objętego umowami na prywatne składowanie.

4. Odtłuszczone mleko w proszku skupione przez agencję interwencyjną sprzedawane jest po cenie minimalnej i na warunkach, które mają być określone, tak aby uniknąć zakłócenia równowagi na rynku i aby zapewnić kupującym równe traktowanie i dostęp do odtłuszczonego mleka w proszku, które ma być sprzedane.

Kiedy odtłuszczone mleko w proszku na sprzedaż jest przeznaczone na wywóz, mogą być ustalone specjalne warunki w celu zapewnienia, że produkt nie zmienił swojego przeznaczenia i że spełnia specyficzne wymagania.

W odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku składowanego w składach publicznych, które nie może być rozdysponowane w ciągu roku mleczarskiego na normalnych warunkach, mogą być podjęte specjalne działania.

5. W rozumieniu niniejszego artykułu, „mleko odtłuszczone” oznacza odtłuszczone mleko, uzyskane bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego, produkowanego we Wspólnocie.

Artykuł 8

1. Na warunkach, które mają być ustalone, pomoc jest przyznawana na prywatne składowanie:

- a) przynajmniej dziewięciomiesięcznego sera Grana Padano;
- b) przynajmniej piętnastomiesięcznego sera Parmiggiano Reggiano;
- c) przynajmniej trzymiesięcznego sera Provolone;

jeśli sery te osiągną pewne standardy.

2. Wysokość pomocy na prywatne składowanie ustalana jest biorąc pod uwagę koszty składowania i prawdopodobny trend cen rynkowych.

3. Agencja interwencyjna wyznaczona przez Państwo Członkowskie, w którym wspomniane sery są produkowane i w którym są kwalifikowane do posiadania oznaczenia pochodzenia, wdraża środki podjęte zgodnie z ust. 1.

Przyznanie pomocy na prywatne składowanie podlega umowie składu zawartej z agencją interwencyjną. Umowa sporządzana jest na warunkach, które zostaną określone.

Kiedy wymaga tego sytuacja rynkowa, Komisja może zdecydować, że agencja interwencyjna ponownie sprzedaje część lub całość składowanego sera.

Artykuł 9

1. Pomoc na prywatne składowanie może być przyznana dla serów, które mogą być długo przechowywane, i serów, które są produkowane z mleka owczego i/lub koziego i wymagają przynajmniej sześciu miesięcy dojrzewania, jeśli rozwój cen i stan zapasów tych serów wskazują na poważną nierównowagę rynku, która może być zlikwidowana lub zredukowana przez składowanie sezonowe.

2. Wysokość pomocy jest ustalana zależnie od kosztów składowania i równowagi, która ma być utrzymana między serami, na które pomoc jest przyznana, oraz innymi serami wchodzącymi na rynek.

3. Jeśli sytuacja na rynku Wspólnoty tego wymaga, Komisja może zdecydować o ponownym umieszczeniu na rynku części lub całego zapasu serów objętych przez umowy na prywatne składowanie.

4. Jeżeli w czasie wygasania umowy składu poziom cen rynkowych na sery znajdujące się w składzie jest wyższy od poziomu cen w momencie podpisywania umowy, może być podjęta decyzja o dostosowaniu wysokości przydzielonej pomocy.

Artykuł 10

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42 przyjmuje się:

- a) szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału i, w szczególności, zasady ustalające ceny rynkowe na masło;
- b) wysokość pomocy na prywatne składowanie, o którym mowa w niniejszym rozdziale;
- c) inne decyzje i działania, które mogą zostać podjęte przez Komisję w ramach niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ III

Środki wprowadzania do obrotu

Artykuł 11

1. Pomoc przyznawana jest dla mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku, przeznaczonego na pasze, jeśli produkty te spełniają wymagane normy.

Do celów niniejszego artykułu, maślanka i maślanka w proszku uważane są za mleko odtłuszczone i mleko odtłuszczone w proszku.

2. Wysokości pomocy są ustalane z uwzględnieniem następujących czynników:

- ceny interwencyjnej na odtłuszczone mleko w proszku,
- rozwoju sytuacji podaży mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku, i rozwoju ich zastosowania jako pasze,
- trendów cen cieląt,
- trendów cen rynkowych białek konkurencyjnych w porównaniu z białkami odtłuszczonego mleka w proszku.

Artykuł 12

1. Na warunkach określonych zgodnie z ust. 2, pomoc jest przyznawana dla, produkowanego we Wspólnocie odtłuszczonego mleka, przerabianego na kazeinę i kazeiniany, jeśli takie mleko i kazeina lub kazeiniany z niego wyprodukowane odpowiadają określonym normom.

2. Pomoc może być różna, zależnie od tego, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zależnie od jakości tych produktów.

Pomoc jest ustalana biorąc pod uwagę następujące czynniki:

- cenę interwencyjną na odtłuszczone mleko w proszku lub cenę rynkową na najwyższej jakości odtłuszczone mleko w proszku otrzymane w procesie natryskowym, jeśli ta cena przewyższa cenę interwencyjną,
- cenę rynkową na kazeinę i kazeiniany na rynku Wspólnoty i na rynku światowym.

Artykuł 13

1. Jeśli powstaną nadwyżki przetworów mlecznych lub jeśli zaistnieje możliwość powstania takiej nadwyżki, Komisja może zdecydować, że pomoc będzie przyznana na zakup śmietany, masła i skoncentrowanego tłuszczu mlecznego po obniżonych cenach:

- a) przez organizacje i instytucje no-profit;
- b) przez siły zbrojne i jednostki o porównywalnym statusie w Państwach Członkowskich;
- c) przez producentów wyrobów cukierniczych i lodów;
- d) przez producentów innych produktów spożywczych, które należy określić;
- e) do bezpośredniego spożycia skoncentrowanego tłuszczu mlecznego.

Artykuł 14

1. Pomoc Wspólnoty przyznawana jest na dostarczanie uczniom w szkołach niektórych przetworzonych produktów mlecznych o kodach CN 0401, 0403, 0404 90 i 0406 lub 2202 90.

2. Oprócz pomocy wspólnotowej Państwa Członkowskie mogą przyznać narodową pomoc na dostawy produktów wymienionych w ust. 1 dla uczniów w szkołach.

3. W przypadku mleka pełnego, pomoc wspólnotowa jest równa 95 % ceny docelowej na mleko. W przypadku innych przetworów mlecznych wysokość pomocy jest ustalana biorąc pod uwagę składniki mleka w produktach, których to dotyczy.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1 jest przyznana na maksymalną ilość 0,25 litra ekwiwalentu mleka na jednego ucznia na jeden dzień.

Artykuł 15

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, są przyjęte:

- a) szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału i, w szczególności, warunki przyznawania pomocy, o której w nim mowa;
- b) wysokość pomocy, o której mowa w tym rozdziale;
- c) listy produktów, o których mowa w art. 13 lit. d) i art. 14 ust. 1;
- d) inne decyzje i działania, które mogą być przyjęte przez Komisję na mocy niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ IV

Płatności bezpośrednie

Artykuł 16

1. Producenci mogą korzystać z premii mlecznych. Są one przyznawane na rok kalendarzowy, na gospodarstwo i na tonę indywidualnych referencyjnych ilości kwalifikujących się do przyznania premii i dostępnych w gospodarstwie.

2. Wysokość premii za tonę indywidualnej referencyjnej ilości kwalifikującej się do przyznania premii jest następująca:

- 5,75 euro za rok kalendarzowy 2005,
- 11,49 euro za rok kalendarzowy 2006,
- 17,24 euro za rok kalendarzowy 2007 i późniejsze lata kalendarzowe.

3. Indywidualne referencyjne ilości kwalifikujące się do przyznania premii są równe indywidualnym referencyjnym ilościom mleka dostępnego w gospodarstwie w dniu 31 marca roku kalendarzowego, którego to dotyczy, bez wpływu na redukcję, wynikającą ze stosowania akapitu drugiego. Indywidualne referencyjne ilości, które są przedmiotem tymczasowego przekazania zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 w dniu 31 marca roku kalendarzowego, którego to dotyczy, są uważane za dostępne w tym roku kalendarzowym, w gospodarstwie beneficjenta.

Jeżeli dnia 31 marca danego roku kalendarzowego suma wszystkich indywidualnych referencyjnych ilości w Państwie Członkowskim przewyższa sumę właściwych całkowitych ilości danego państwa wyłożoną w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 na okres 12 miesięcy 1999/2000, Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, na podstawie obiektywnych kryteriów, podejmie niezbędne kroki, aby odpowiednio zmniejszyć całkowitą wielkość indywidualnych referencyjnych ilości kwalifikujących się do przyznania premii na jego terytorium na kalendarzowy rok, którego to dotyczy.

4. Na potrzeby tego rozdziału, definicje „producent” i „gospodarstwo” określone w art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 będą stosowane.

Artykuł 17

1. Na bazie rocznej Państwa Członkowskie realizują dodatkowe płatności dla producentów działających na ich terytorium, sumując całkowite wielkości określone w załączniku I. Takie płatności są dokonane zgodnie z obiektywnymi kryteriami włączając, w szczególności, stosowne struktury i warunki produkcji, i w taki sposób, aby zagwarantować jednakowe traktowanie wszystkich producentów i aby uniknąć zakłóceń rynkowych i konkurencyjnych. Ponadto, takie płatności nie są uzależnione od wahań cen rynkowych.

2. Dodatkowe płatności mogą być dokonywane w formie dodatków do premii (art. 18) i/lub płatności od obszaru (art. 19).

Artykuł 18

1. Dodatki do premii mogą być przyznane tylko jako dodatkowa kwota w stosunku do wielkości premii określonej w art. 16 ust. 2.

2. Całkowita kwota premii mlecznej i dodatku do premii, który może być przyznany do kwoty premii na tonę indywidualnej referencyjnej ilości kwalifikującej się do przyznania premii, nie przekracza:

— 13,9 euro za tonę na rok kalendarzowy 2005,

— 27,8 euro za tonę na rok kalendarzowy 2006,

— 41,7 euro za tonę na rok kalendarzowy 2007 i lata następne.

Artykuł 19

1. Płatności od obszaru będą przyznawane za hektar trwałych użytków zielonych:

a) które są dostępne dla producenta w czasie danego roku kalendarzowego;

b) które nie są wykorzystywane w celu spełniania specyficznych wymagań odnośnie liczby inwentarza na hektar określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z 17 maja 1999 r. (wspólna organizacja rynku wołowiny i cielęciny) ⁽¹⁾; i

c) w stosunku do których żadne płatności w ramach systemu wspomagania producentów pewnych upraw ornych, ani w ramach systemu pomocy dla suchej paszy, ani w ramach planów pomocy Wspólnoty dla innych stałych upraw ani żadnych upraw ogrodniczych nie są zatwierdzone na ten sam rok.

Powierzchnia trwałych użytków zielonych w regionie, dla którego płatności od obszaru mogą być przyznane, nie przekracza odpowiedniego regionalnego obszaru bazowego.

2. Regionalny obszar bazowy jest ustalony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

3. Kwota maksymalnej płatności od obszaru za hektar, która może być przyznana, włączając płatności od obszaru zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie przekracza 350 euro na rok kalendarzowy 2005 i lata następne.

Artykuł 20

1. Przed dniem 1 stycznia 2005, Państwa Członkowskie przekazują Komisji szczegółowe informacje dotyczące krajowych porozumień odnoszących się do przyznawania dodatkowych płatności. Komisja jest poinformowana o każdej zmianie dotyczącej tych ustaleń nie później niż miesiąc po przyjęciu zmiany.

2. Przed dniem 1 kwietnia 2007 r., Państwa Członkowskie przedkładają Komisji szczegółowe sprawozdania o wdrożeniu art. 17–19.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

Przed dniem 1 stycznia 2008 r., Komisja oceni wdrożenie art. 17–19 i skontroluje rozdysponowywanie przez Wspólnotę funduszy pomiędzy Państwa Członkowskie, jak określono w załączniku I. Jeśli to konieczne, Komisja przedstawi odpowiednie wnioski Radzie.

Artykuł 21

Bezpośrednie płatności, o których mowa w niniejszym rozdziale, są dokonane po weryfikacji uprawnionych do płatności, między dniem 16 października roku kalendarzowego, którego to dotyczy, a dniem 30 czerwca roku następnego, wyłączając uzasadnione wyjątki.

Artykuł 22

Wysokości bezpośrednich płatności określonych w tym rozdziale mogą ulegać zmianom w świetle rozwoju produkcji, wydajności i rynków, zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 23

Tam, gdzie na podstawie prawa Wspólnoty, podawanie somatotropiny bydłęcej mlecznym krowom nie jest dozwolone lub gdzie dostępność tej substancji na farmach jest regulowana inaczej, zgodnie z procedurą określoną w art. 42, Komisja przyjmie środki, które są analogiczne do tych, o których mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

Artykuł 24

Szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału określa Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Artykuł 25

Wydatki poniesione na przyznawanie bezpośrednich płatności zapewnionych w tym rozdziale mają być uważane za wydatki związane z działaniami interwencyjnymi zgodnie ze znaczeniem art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

TYTUŁ II

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 26

1. Przywóz do Wspólnoty któregośkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 wymaga przedstawienia zezwolenia na przywóz. Wywóz ze Wspólnoty któregośkolwiek z tych produktów może wymagać posiadania zezwolenia na wywóz.

2. Zezwolenia wydawane są przez Państwa Członkowskie każdemu ubiegającemu się, bez względu na miejsce jego działalności we Wspólnocie i nie naruszając działań podjętych w celu stosowania art. 29, 30 i 31.

Zezwolenia na przywóz i wywóz są ważne w całej Wspólnocie. Takie zezwolenia są wydane po złożeniu zapewnienia, że produkty będą przywożone lub wywożone podczas terminu ważności zezwolenia; z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie będzie utracone całkowicie lub częściowo, jeśli przywóz lub wywóz nie zostanie zrealizowany lub jeśli będzie zrealizowany tylko częściowo, w danym okresie.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, Komisja określa:

- a) listę produktów, dla których wymagane są zezwolenia na wywóz,
- b) okres ważności zezwolenia,

c) inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 27

Jeżeli to rozporządzenie nie stanowi inaczej, stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej stosuje się w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1.

Artykuł 28

1. W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niepomyślnym skutkom na rynku Wspólnoty, które mogą powstać w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku tych produktów przy stawce celnej, o której mowa w art. 27, podlega płatności dodatkowej należności przywozowej, jeśli warunki ustalone w art. 5 Porozumienia w sprawie Rolnictwa ustanowionych zgodnie z art. 300 Traktatu w ramach wielostronnych umów handlowych Rundy Urugwajskiej zostały spełnione, chyba że jest mało prawdopodobne, że przywóz nie jest w stanie zakłócić rynku Wspólnoty lub gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Cenami spustowymi, poniżej których dodatkowa opłata celna może być nałożona, są ceny, które są przedstawione Światowej Organizacji Handlu przez Wspólnotę.

Objętości spustowe, których przekroczenie spowoduje nałożenie dodatkowych opłat celnych, będą ustalane szczególnie na podstawie przywozu do Wspólnoty w ciągu trzech lat poprzedzających rok, w którym niepomyślne skutki określone w ust. 1 powstaną lub mogą powstać.

3. Ceny przywozowe, które będą uwzględniane przy nakładaniu dodatkowych opłat celnych, są określone na podstawie cif cen przywozowych obejmujących koszt, ubezpieczenie i fracht (cif) towaru, którego to dotyczy.

Ceny przywozowe cif są porównywane z cenami reprezentatywnymi towaru na rynku światowym lub wspólnotowym rynku przywozowym.

4. Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Takie zasady dotyczą w szczególności:

a) produktów, na które mają być nałożone dodatkowe należności przywozowe w ramach warunków art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;

b) inne kryteria niezbędne do stosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

Artykuł 29

1. Kontyngenty taryfowe dla produktów wymienionych w art. 1 wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z jakichkolwiek innych działań Rady są otwarte i zarządzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 42.

2. Kontyngenty mogą być zarządzane przez stosowanie jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

— metoda oparta na chronologicznym porządku składania wniosków (przy zastosowaniu zasady „kto pierwszy ten lepszy”),

— metoda rozdysponowania proporcjonalnie do żądanych we wnioskach ilości (przy użyciu metody równoczesnego analizowania wniosków),

— metoda oparta na uzasadnianiu tradycyjnych obrotów handlowych (metoda tradycyjny importer/nowi wnioskodawcy).

Inne odpowiednie metody mogą być przyjęte.

Unikają one dyskryminacji któregośkolwiek z zainteresowanych podmiotów.

3. Przyjęta metoda zarządzania, gdzie jest to stosowne, uwzględnia wymagania podaży na rynku Wspólnoty i potrzebę ochrony równowagi tego rynku, dając jednocześnie możliwość stosowania metod, które mogły być stosowane wcześniej dla kontyngentów korespondujących z określonymi w ust. 1, nie naruszając praw będących wynikiem uzgodnień podjętych w ramach handlowych negocjacji Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1, przewidują roczne kontyngenty, odpowiednio rozłożone na cały rok, jeśli potrzeba, otwarte, oraz określają metodę ich przyznawania i, gdzie to jest odpowiednie, włączają przepisy dotyczące:

a) gwarancji obejmujących charakter, pochodzenie i źródło produktu;

b) uznania dokumentu używanego do weryfikacji gwarancji, o których mowa w lit. a); oraz

c) warunków, na których zezwolenia na przywóz są wydawane i okresu ważności tych pozwoleń.

Artykuł 30

1. Kiedy umowa zawarta zgodnie z art. 300 Traktatu przewiduje całkowite lub częściowe zarządzanie kontyngentem taryfowym otwartym przez państwo trzecie dla produktów wymienionych w art. 1, metoda zarządzania, która będzie stosowana, i szczegółowe zasady odnoszące się do tej metody przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

2. Kontyngenty mogą być zarządzane poprzez stosowanie jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- metoda oparta na chronologicznym porządku składania aplikacji (przy zastosowaniu zasady „kto pierwszy ten lepszy”),
- metoda rozdysponowania proporcjonalnie do żądanych we wnioskach ilości (przy użyciu metody równoczesnego analizowania wniosków),
- metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnych obrotów handlowych (metoda tradycyjny importer/nowi wnioskodawcy)

Inne odpowiednie metody mogą być przyjęte, w szczególności te, które gwarantują całkowite wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach kontyngentu, którego to dotyczy.

Unikają one dyskryminacji któregośkolwiek z podmiotów.

Artykuł 31

1. W zakresie potrzebnym do umożliwienia wywozu bez dalszego przetwarzania produktów wymienionych w art. 1 lub wywozu w formie towarów wymienionych w załączniku II, jeśli są to produkty wymienione w art. 1 lit. a), b), c), d), e) oraz g), na podstawie cen tych produktów w handlu światowym i ograniczeń, które są efektem ustaleń zgodnych z art. 300 Traktatu, różnice pomiędzy tymi cenami i cenami we Wspólnocie mogą być pokryte przez refundacje wywozowe.

Refundacje wywozowe na produkty wymienione w art. 1 w formie towarów wymienionych w załączniku II nie mogą być wyższe niż te stosowane do tych produktów wywożonych bez ich dalszego przetwarzania.

2. Metoda, która będzie przyjęta do rozdziału ilości, jakie mogą być wywożone z uwzględnieniem refundacji, jest:

- a) najbardziej pasująca do natury produktu i sytuacji na rynku, dopuszczająca najbardziej efektywną możliwość stosowania dostępnych zasobów, przy wzięciu pod uwagę efektywności i struktury wywozu ze Wspólnoty bez dyskryminacji między dużymi czy małymi podmiotami;

b) jak najmniej skomplikowana pod względem administracyjnym dla podmiotów, biorąc pod uwagę wymagania administracyjne;

c) ochraniająca przed dyskryminacją podmiotów, których to dotyczy.

3. Refundacje są takie same w całej Wspólnocie.

Mogą one być różne ze względu na przeznaczenie, kiedy sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków tego wymagają.

Refundacje są ustalane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Refundacje mogą być ustalane:

a) w regularnych odstępach czasu;

b) przez zaproszenie do przetargu na produkty, dla których ta procedura była ustalona w przeszłości.

Z wyjątkiem ustaleń na drodze przetargu, lista produktów, na które refundacja wywozowa jest przyznana i wysokość takiej refundacji jest ustalana przynajmniej raz na cztery tygodnie. Jednakże wysokość refundacji może pozostać na tym samym poziomie dłużej niż cztery tygodnie i może, kiedy to konieczne, być ustalona w okresie interwencyjnym przez Komisję na żądanie Państwa Członkowskiego lub ze swojej inicjatywy. Jednakże, dla produktów wymienionych w art. 1 i wywożonych w formie towarów wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, refundacja może być ustalony zgodnie z innym harmonogramem określonym zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia 3448/93 ⁽¹⁾.

4. Bierze się pod uwagę podczas ustalania refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 i wywożonych bez ich dalszego przetwarzania:

a) istniejącą sytuację i przyszłościowe trendy odnośnie do:

- ceny i podaży mleka i przetworów mlecznych na rynku Wspólnoty,
- ceny mleka i przetworów mlecznych na rynku światowym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 31.

- b) najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Wspólnoty do portów Wspólnoty lub innych miejsc wywozu razem z kosztami wysyłki do kraju przeznaczenia, wykorzystując popyt na rynku Wspólnoty;
- c) cele wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, które umożliwiają zrównoważoną sytuację i naturalny rozwój cen i handlu na tych rynkach;
- d) ograniczenia będące wynikiem uzgodnień ustalonych zgodnie z art. 300 Traktatu;
- e) znaczenie unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty;
- f) aspekt ekonomiczny proponowanego wywozu.

Bierze się pod uwagę w szczególności potrzeby zachowania równowagi pomiędzy wykorzystaniem wspólnotowych podstawowych produktów rolnych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich w postaci towarów przetworzonych, i wykorzystaniem produktów pochodzących z tych państw wprowadzonych celem ich przetworzenia wewnętrznego.

5. Dla produktów, o których mowa w art. 1, i wywożonych jako takie:

- a) ceny we Wspólnocie wymienione w ust. 1 ustalane są biorąc pod uwagę obecne ceny, które mają być najkorzystniejsze w odniesieniu do wywozu;
- b) ceny na rynku światowym, o których mowa w ust. 1, ustalane są biorąc pod uwagę w szczególności:
 - ceny na rynkach państw trzecich,
 - najkorzystniejsze ceny w państwach trzecich docelowych dla przywozu z państwa trzeciego,
 - ceny producenta odnotowane w eksportujących państwach trzecich, biorąc pod uwagę, gdzie to stosowne, subsydia przyznawane przez te państwa,
 - ceny oferowane na bazie franco granica.

6. Refundacje przyznawane są na produkty, o których mowa w ust. 1 i wywożone tylko na podstawie wniosku i złożenia odpowiedniego zezwolenia na wywóz.

7. Refundacjami stosowanymi do wywozu produktów wymienionych w art. 1 i wywożonych jako takie są refundacje stosowane w dniu złożenia wniosku o zezwolenia i, w przypadku zróżnicowanych refundacji, stosowanych tego samego dnia dla:

- a) miejsca przeznaczenia wskazanego w zezwoleniu lub w odpowiednim innym miejscu;
- b) rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeśli różni się ono od wskazanego w zezwoleniu. W takim przypadku, kwota stosowana nie może przewyższać kwoty dla miejsca przeznaczenia wskazanego w zezwoleniu.

Stosowne środki mogą być podjęte w celu ochrony przed nadużywaniem możliwości zapewnionych w niniejszym ustępie.

8. Ustępy 6 i 7 mogą być stosowane do produktów wymienionych w art. 1 i wywożonych w formie towarów wymienionych w załączniku II zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

9. Ustępy 6 i 7 mogą być uchylone w przypadku produktów wymienionych w art. 1, na które refundacje wypłacane są w ramach operacji pomocy żywnościowej, zgodnie z procedurą określoną w art. 42.

10. Refundacje są wypłacane pod warunkiem, że:

- produkty pochodzą ze Wspólnoty,
- produkty były wywożone ze Wspólnoty, i
- w przypadku zróżnicowanej refundacji, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja została ustalona, nie naruszając ust. 7 lit. b). Mogą zaistnieć wyjątki od tej zasady, zgodnie z procedurą określoną w art. 42, zakładając, że są określone warunki, które oferują równoważne gwarancje.

11. Nie naruszając ust. 10, tiret pierwsze, z braku odstępstwa przyznanego zgodnie z procedurą określoną w art. 42, żadne refundacje wywozowe nie będą przyznane na produkty, które są przywożone z państw trzecich i powtórnie wywożone do państw trzecich.

12. W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 i wywożonych w formie towarów wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia ust. 10 i 11 stosuje się tylko do towarów o następujących kodach CN:

- 0405 20 30 (produkty do smarowania o zawartości tłuszczu pomiędzy 60 i 75 %),
- 1806 90 60 do 1806 90 90 (niektóre produkty zawierające kakao),
- 1901 (niektóre mączne przetwory spożywcze itp.),
- 2106 90 98 (niektóre przetwory spożywcze nie sprecyzowane gdzie indziej),

mające dużą zawartość produktu mlecznego.

13. Stosowanie się do ograniczeń wynikających z uzgodnień ustalonych zgodnie z art. 300 Traktatu jest zapewnione na podstawie świadectw wywozowych wydanych na referencyjne okresy i stosowanych do produktów, których to dotyczy. Odnosnie stosowania się do zobowiązań wynikających z Porozumienia WTO w sprawie Rolnictwa, koniec okresu referencyjnego nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

14. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając ustalenia o redystrybucji nie przydzielonych lub nie wykorzystanych ilości towarów wywożonych, są przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Jednakże, szczegółowe zasady stosowania ust. 8, 10, 11 i 12 dla produktów wymienionych w art. 1 i wywożonych w formie towarów wymienionych w załączniku II będą przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

Artykuł 32

1. W stopniu niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, może w szczególnych przypadkach zabronić całkowicie lub częściowo stosowania ustaleń uszlachetniania czynnego produktów wymienionych w art. 1, które są przeznaczone

do produkcji przetworów określonych w wymienionym artykule lub towarów wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeśli sytuacja, o której mowa w ust. 1, powstanie w sposób niezwykle gwałtowny i spowoduje zakłócenia na rynku Wspólnoty lub prawdopodobne jest, że ustalenia uszlachetniania czynnego spowodują takie zakłócenia, Komisja, na żądanie Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, decyduje o podjęciu niezbędnych środków; Rada i Państwo Członkowskie są informowane o tych środkach, które będą ważne nie dłużej niż sześć miesięcy i będą bezzwłocznie stosowane. Jeśli Komisja otrzyma żądanie od Państwa Członkowskiego, podejmie decyzję w ciągu tygodnia od jej otrzymania.

3. Środki podjęte przez Komisję mogą być przedstawione Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu tygodnia od dnia, w którym Państwo Członkowskie zostało o nich powiadomione. Rada może potwierdzić, uzupełnić lub uchylić decyzję Komisji, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli Rada nie podejmie decyzji w ciągu trzech miesięcy, decyzję uważa się za uchyloną.

Artykuł 33

1. Główne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i specjalne zasady jej stosowania są stosowane do klasyfikacji tariff celnych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nazewnictwo tariff celnych będące rezultatem stosowania tego rozporządzenia jest włączone do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Jeśli inaczej nie określono w niniejszym rozporządzeniu lub przepisach przyjętych zgodnie z nim, jest zabronione w handlu z państwami trzecimi:

- pobieranie jakiegokolwiek opłaty o skutku równoważnym do cła,
- stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 34

1. Kiedy dla jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 cena franco granica wyraźnie przekracza poziom cen Wspólnoty i jeśli jest prawdopodobne, że sytuacja ta będzie trwać, zakłócając lub prowadząc do zakłóceń rynku Wspólnoty, środki przewidziane w ust. 5 mogą zostać podjęte.

2. Znaczny wzrost w znaczeniu ust. 1 nastąpi wtedy, gdy cena franco granica przekroczy o 15 % cenę interwencyjną ustaloną dla produktów, o których mowa, lub w odniesieniu do produktów, dla których nie ma ceny interwencyjnej cenę będącą pochodną ceny interwencyjnej, która zostanie określona zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42, biorąc pod uwagę naturę i skład produktu, którego to dotyczy.

3. Sytuacja, w której cena franco granica wyraźnie przewyższa poziom cen, prawdopodobnie utrzyma się, kiedy istnieje brak równowagi między podażą i popytem i kiedy możliwe jest utrzymanie się tego braku równowagi w świetle trendów w produkcji oraz cen rynkowych.

4. Rynek Wspólnoty jest zakłócony lub istnieje niebezpieczeństwo zakłóceń przez sytuację, o której mowa w niniejszym artykule, kiedy wysoki poziom cen w handlu międzynarodowym:

— przeszkadza w przywozie przetworów mlecznych do Wspólnoty, lub

— powoduje opuszczanie Wspólnoty przez przetwory mleczne,

co powoduje, że ochrona podaży nie jest dłużej zapewniona we Wspólnocie lub istnieje zagrożenie, że nie będzie mogła być dalej zapewniona.

5. Jeżeli spełnione są warunki wymienione w ust. 1–4, decyzja o całkowitym lub częściowym zawieszeniu należności przywozowych i/lub pobieraniu opłat związanych z wywozem może być podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, jeśli to konieczne, przyjmuje Komisja zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 35

1. Jeśli, w wyniku przywozu lub wywozu, rynek Wspólnoty jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 jest zagrożony lub gdy istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia na rynku poważnych zakłóceń, które mogą przeszkodzić w osiągnięciu celów określonych w art. 33 Traktatu, do czasu, gdy przestaną one działać lub ustanie niebezpieczeństwo wystąpienia tych zakłóceń, stosowne działania mogą być stosowane w handlu z państwami trzecimi.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji, przyjmie ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i zdefiniuje przypadki i ograniczenia, w ramach których Państwa Członkowskie mogą podjąć środki ochronne.

2. Jeśli zaistnieje sytuacja, o której mowa w ust. 1, Komisja na żądanie Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zdecyduje o koniecznych środkach; Państwo Członkowskie jest powiadomione o tych działaniach, które są natychmiast zastosowane. Jeśli Komisja otrzyma żądanie od Państwa Członkowskiego, podejmie decyzję w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania żądania.

3. Środki podjęte przez Komisję mogą być przedstawione Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym zostało ono poinformowane o tej decyzji. Rada zbiera się niezwłocznie. Rada może, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, zmienić lub uchylić środki, których to dotyczy, w ciągu miesiąca od dnia, w którym zostały jej one przedstawione.

4. Niniejszy artykuł stosuje się odnośnie zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 36

Aby wziąć pod uwagę ograniczenia w swobodnym obrocie, które mogą wynikać ze stosowania środków podjętych dla zwalczania rozprzestrzeniania się chorób u zwierząt, mogą zostać podjęte nadzwyczajne środki w celu wsparcia rynku dotkniętego tymi ograniczeniami, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42. Działania te mogą być stosowane tylko tak długo, jak to jest konieczne dla wsparcia wspomnianego rynku.

Artykuł 37

Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 38

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 87 ust. 2 Traktatu pomoc, której wysokość jest ustalona na podstawie ceny lub ilości produktów wymienionych w art. 1, jest zabroniona.

2. Krajowe środki pozwalające na wyrównanie cen produktów wymienionych w art. 1, są także zabronione.

Artykuł 39

Bez uszczerbku dla zastosowania art. 87, 88 i 89 Traktatu, Państwo Członkowskie może nałożyć promocyjną opłatę na swych producentów mleka w odniesieniu do sprzedawanych ilości mleka lub jego ekwiwalentu, aby sfinansować działania promujące spożycie mleka we Wspólnocie, rozwijanie rynku mleka i przetworów mlecznych i podnoszenie jakości mleka.

Artykuł 40

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie wszelkie informacje konieczne do realizacji niniejszego rozporządzenia. Przepisy dotyczące kontaktowania się i rozsyłania takich informacji będą przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 42.

Artykuł 41

Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych (zwany odtąd „Komitetem”), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i przewodniczącego – przedstawiciela Komisji.

Artykuł 42

1. W przypadkach, gdy ma być stosowana procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący przekazuje sprawę do komitetu, z własnej inicjatywy albo na żądanie przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi propozycję działań, które mają być podjęte. Komitet dostarczy swą opinię na temat w granicach czasowych ustalonych przez przewodniczącego, w zależności od pilności spraw do rozważenia. Opinia zostanie przyjęta większością głosów określoną w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, którą Rada podejmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich zasiadających w komitecie są ważne zgodnie z wyżej wymienionym artykułem. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje środki, które stosuje się niezwłocznie. Jednakże, jeśli te środki nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja przedstawia je niezwłocznie Radzie. W takim przypadku, Komisja może odroczyć zastosowanie środków, które przyjęła, maksymalnie o jeden miesiąc od daty takiego powiadomienia.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 43

Komitet może rozważyć każdą inną sprawę, z którą zwróci się do niego przewodniczący, z własnej inicjatywy albo na żądanie przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 44

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z jednoczesnym uwzględnieniem celów ustalonych w art. 33 i 131 Traktatu.

Artykuł 45

Rozporządzenie (WE) nr 1258/2000 oraz przepisy przyjęte w celu jego realizacji stosuje się do produktów wymienionych w art. 1.

TYTUŁ IV**PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE****Artykuł 46**

1. Rozporządzenia (EWG) nr 804/68, 986/68, 987/68, 508/71, 1422/78, 1723/81, 2990/82, 1842/83, 865/84 i 777/87 tracą moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 804/68 będą interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku III.

Artykuł 47

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, Komisja ustali:

- środki wymagane do ułatwienia przejścia od ustaleń przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 804/68 do tych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu,
- środki, wymagane do rozwiązania specyficznych praktycznych problemów. Takie środki, o ile to uzasadnione mogą odstępować od pewnych części tego rozporządzenia.

Artykuł 48

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DODATKOWE PŁATNOŚCI: CAŁKOWITE WIELKOŚCI OKREŚLONE W ART. 17

(wyrażone w milionach euro)

	2005	2006	2007 i kolejne lata kalendarzowe
Belgia	8,6	17,1	25,7
Dania	11,5	23,0	34,5
Niemcy	72,0	144,0	216,0
Grecja	1,6	3,3	4,9
Hiszpania	14,4	28,7	43,1
Francja	62,6	125,3	187,9
Irlandia	13,6	27,1	40,7
Włochy	25,7	51,3	77,0
Luksemburg	0,7	1,4	2,1
Niderlandy	28,6	57,2	85,8
Austria	7,1	14,2	21,3
Portugalia	4,8	9,7	14,5
Finlandia	6,2	12,4	18,6
Szwecja	8,5	17,1	25,6
Zjednoczone Królestwo	37,7	75,4	113,1

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie towarów
0403 10 51 do 99 i 0403 90 71 do 99	Maślanka, mleko zsiadłe, śmietana, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana zgęszczone lub nie, lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, aromatyzowane, lub zawierające dodatki owoców, lub kakao
ex 0405	Masło i inne tłuszcze i oleje pochodzące z mleka; produkty mleczarskie do smarowania pieczywa:
0405 20	– produkty mleczarskie do smarowania pieczywa
0405 20 10	– – o zawartości tłuszczu w masie 39 % lub powyżej, lecz poniżej 60 %
0405 20 30	– – – o zawartości tłuszczu w masie 60 % lub powyżej, lecz poniżej 75 %
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny albo produktów zwierzęcych albo roślinnych tłuszczów, olejów, lub frakcji różnych tłuszczów lub olejów wymienionych w tym rozdziale; inne niż jadalne tłuszcze, oleje, lub ich frakcje oznaczone CN 1516:
1517 10	– Margaryna z wyjątkiem płynnej margaryny:
1517 10 10	– – zawierająca w masie powyżej 10 % lecz nie więcej niż 15 % tłuszczu mleka
1517 90	– Inne:
1517 90 10	– – zawierająca w masie powyżej 10 % lecz nie więcej niż 15 % tłuszczu mleka
ex 1702	Laktoza (kwas mlekowy) i syrop laktozy:
1702 11 00	– – zawartość w masie 99 % lub powyżej laktozy, wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę
ex 1704	Wyroby cukiernicze z cukru (wraz z białą czekoladą), niezawierające kakao:
ex 1704 90	– Inne, z wyjątkiem wyciągu z lukrecji zawierające w masie powyżej 10 % sacharozy, lecz bez zawartości innych dodatków
ex 1806	Czekolada i inne przetwory spożywcze zawierające kakao, z wyjątkiem kakao w proszku słodzonego wyłącznie dodatkiem sacharozy kod CN 1806 10
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki białej, mąki razowej, skrobi, lub ekstraktu słodowego, niezawierające kakao, lub zawierające w masie poniżej 40 % kakao obliczone na bazie całkowitego odtłuszczenia, gdzie indziej niewyszczególnione, lub włączone; przetwory spożywcze towarów objętych kodami CN 0401 do 0404, niezawierające kakao, lub zawierające w masie poniżej 5 % kakao obliczone na bazie całkowitego odtłuszczenia, gdzie indziej niewyszczególnione, lub włączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszanki i ciasta dla przygotowywania wyrobów piekarniczych kod CN 1905
1901 90	– inne:
	– – inne:
1901 90 91	– – – niezawierające tłuszczów mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, zawierające mniej niż 1,5 % tłuszczu mleka, 5 % sacharozy (w tym cukru inwertowanego), lub izoglukozy, 5 % glukozy lub skrobi, z wyłączeniem preparatów spożywczych w proszku z towarów objętych kodami CN 0401 do 0404
1901 90 99	– – – inne

Kod CN	Wyszczególnienie towarów
ex 1902	Wyroby mączne, ugotowane/nieugotowane, bez nadzienia/z nadzieniem (mięsnym lub z innych składników), czy też przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, różne makarony, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, preparowany/niepreparowany:
	– Nieugotowane wyroby mączne bez nadzienia lub przygotowane w inny sposób
1902 19	– – inne
1902 20	– Wyroby mączne z nadzieniem, ugotowane/nieugotowane, lub przygotowane w inny sposób:
	– – inne
1902 20 91	– – – Ugotowane
1902 20 99	– – – inne
1902 30	– inne wyroby mączne
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	– – Inne
1904	Preparowana żywność otrzymana przez spęcznianie lub pieczenie zbóż, lub produktów zbożowych (np. cornflakes) zbóż (innych niż kukurydza) w formie ziaren lub płatków lub w inny sposób przerobionych ziaren (z wyjątkiem mąki i grysku), z obróbką wstępną, lub innym sposobem przerobu, niewyszczególnione, lub ujęte gdzie indziej
1905	Chleb, ciasto, ciastka, herbatniki i inne wyroby piekarnicze, zawierające lub nie kakao, opłatki komuniyjne, kapsułki z opłatków do użytku farmaceutycznego, opłatki uszczelniające, papier ryżowy itp.
1905 10 00	– Chlebek chrupki
1905 20	– Pierniki itp.
1905 30	– Herbatniki słodkie; wafle i gofry
1905 40	– Suchary i sucharki, chleb tostowy i podobne produkty
1905 90	– inne:
	– – inne:
1905 90 40	– – – Gofry i wafle o zawartości wody w masie powyżej 10 %
1905 90 45	– – – Herbatniki
1905 90 55	– – – Wyroby ekstrudowane lub ekspandowane, pikantne lub słone
1905 90 60	– – – z dodatkiem środka słodzącego
1905 90 90	– – – inne
ex 2004	Inne warzywa przygotowywane lub konserwowane przy pomocy innych środków niż ocet lub inny kwas octowy, mrożone, poza produktami oznaczonymi nr 2006:
2004 10	– Ziemniaki:
	– – inne:
2004 10 91	– – – w postaci mąki, proszku lub płatków
ex 2005	Inne warzywa przygotowywane, lub konserwowane przy pomocy innych środków niż ocet lub inny kwas octowy, niemrożone, poza produktami oznaczonymi nr 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – w postaci mąki, proszku, lub płatków
ex 2008	Owoce, orzechy i inne jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, zawierające lub nie dodatek cukru lub innego środka słodzącego, czy też spirytusu, niewyszczególnione lub nieujęte gdzie indziej:
	– Orzechy, orzeszki ziemne i inne nasiona, zmieszane razem, lub nie:

Kod CN	Wyszczególnienie towarów
2008 11	-- Orzeszki ziemne:
2008 11 10	--- Masło orzechowe
2105 00	Lody i inne jadalne wyroby lodowe, zawierające kakao, lub nie zawierające
ex 2106	Preparaty spożywcze niewyszczególnione, lub niewymienione gdzie indziej, z wyłączeniem złożonych preparatów alkoholowych objętych kodem CN 2106 90 20 i aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe objęte oznaczeniami kodu CN: 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 i 2106 90 59
ex 2202	Wody, wraz z wodami mineralnymi i naturalnie gazowanymi zawierające dodatek cukru, lub innego środka słodzącego, lub aromatyzującego, oraz inne napoje nie alkoholowe z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych objętych kodem CN 2009:
2202 90	- inne:
	-- inne, mające w masie zawartość tłuszczu otrzymanego z produktów objętych kodem CN 0401 do 0404:
2202 90 91	--- poniżej 0,2 %
2202 90 95	--- 0,2 % lub ponad, ale poniżej 2 %
2202 90 99	--- 2 % lub powyżej
ex 2208	Nieskażony alkohol etylowy o objętościowej zawartości alkoholu poniżej 80 %: napoje alkoholowe, likiery, itp.:
2208 70	- Likieri i nalewki
2208 90	- inne:
	-- inne alkohole/napoje alkoholowe w naczyniach o pojemności:
	--- dwóch litrów lub poniżej
	--- inne:
2208 90 69	---- inne napoje alkoholowe
	--- powyżej dwóch litrów:
2208 90 78	--- inne napoje alkoholowe
ex 3302	Mieszanki substancji aromatycznych i mieszanki (w tym roztwory alkoholowe) na bazie jednej lub więcej z tych substancji, o charakterze surowca przemysłowego; inne preparaty oparte na substancjach aromatycznych o charakterze preparatów stosowanych w produkcji napojów:
3302 10	- o charakterze preparatów stosowanych w branży żywnościowej lub napojów:
	-- o charakterze preparatów stosowanych w branży napojów:
3302 10 29	---- inne
3501	Kazeina, kazeiniany i inne pochodne kazeiny; kleje kazeinowe
ex 3502	Albuminy, albuminiany i inne pochodne albuminy:
3502 20	- Albumina mleka, w tym koncentraty dwóch lub więcej protein serwatki:
	---- inne
3502 20 91	--- suszone (np. w płatach, łuskach, płatkach, proszku)
3502 20 99	--- inne

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 804/68	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 ust. 1 i 2	art. 3 ust. 1
art. 3 ust. 3	–
art. 3 ust. 4	art. 3 ust. 2
art. 4	–
art. 5	art. 4 ust. 1
art. 5 lit. a)	–
art. 5 lit. c)	art. 5
art. 6 ust. 2	art. 6 ust. 3
art. 6 ust. 3	art. 6 ust. 4
art. 6 ust. 4	art. 6 ust. 5
art. 6 ust. 6	art. 10
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2	art. 7 ust. 3
art. 7 ust. 3, akapit pierwszy	art. 7 ust. 4, akapit pierwszy
art. 7 ust. 3, akapit czwarty	art. 7 ust. 4, akapit drugi
art. 7 ust. 4	art. 7 ust. 5
art. 7 ust. 5	art. 10
art. 7 lit. a)	–
art. 8 ust. 1 do 3	art. 8 ust. 1 do 3
art. 8 ust. 4	art. 10
art. 9 ust. 3	art. 10
art. 10 ust. 1	art. 11 ust. 1
art. 10 ust. 2	–
art. 10 ust. 3	art. 15
art. 11 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 11 ust. 2	–
art. 11 ust. 3	art. 15
art. 12 ust. 3	art. 15
art. 13	art. 26
art. 14	art. 27
art. 15	art. 28
art. 16	art. 29
art. 16 lit. a)	art. 30
art. 17	art. 31

Rozporządzenie (EWG) nr 804/68	Niniejsze rozporządzenie
art. 18	art. 32
art. 19	art. 33
art. 20	art. 34
art. 21	art. 35
art. 22	–
art. 22 lit. a)	art. 36
art. 23	art. 37
art. 24	art. 38
art. 24 lit. a)	art. 39
art. 25	–
art. 26 ust. 1 i 2	art. 14 ust. 1 i 2
art. 26 ust. 4	art. 15
art. 26 ust. 5	–
art. 28	art. 40
art. 29 ust. 1	art. 41
art. 29 ust. 2	–
art. 30	art. 42
art. 31	art. 43
art. 32	–
art. 33	art. 44
art. 34	art. 45
art. 35	–
art. 36	–
art. 37 ust. 1	art. 48
Załącznik	Załącznik II